

ministère
public

Intervention du procureur fédéral de Belgique à l'occasion de la Journée internationale Youth for Peace

Bruxelles, Monument national pour les victimes du 22 mars 2016

Op 11 september 2001 stormden twee vliegtuigen na elkaar door de twee Torens van Babel van het World Trade Center in New York. Een ander vliegtuig raakte het Pentagon, het hart van de militaire macht van Amerika. Een vierde stortte neer in een weiland nadat enkele passagiers dapper hadden gereageerd toen bleek dat het de bedoeling was dat het toestel het Witte Huis, het politieke centrum van de Verenigde Staten, zou raken. Deze beelden staan in het geheugen van de hele wereld gegrift. Twintig jaar geleden stopten bijna 3000 mensen, 2977 om precies te zijn, plotseling met ademen. Sommigen van hen verdwenen in het niets. Tot op de dag van vandaag worden er nog steeds slachtoffers die die dag omkwamen geïdentificeerd. De autoriteiten onderzoeken het afval nog op sporen van stukken van mensen. 2977 gestolen levens! Een indrukwekkend aantal, maar men schat dat in de maanden en jaren daarna nog ongeveer 3.000 andere slachtoffers het leven verloren ten gevolge van het inademen van het giftige stof. De meesten waren brandweermannen, dokters, verplegers of politieagenten van New York City.

Pourquoi se souvenir de ce drame ? C'est un des rares évènements où l'on se souvient précisément de ce que l'on faisait et où on était au moment où il survient. C'était une vision d'apocalypse : la révélation d'une division de deux mondes qui s'éloignent l'un de l'autre ; ce qui provoque une violence de plus en plus extrême. Un monde qui semblait se diviser entre monde occidental et islam radical. Une vision d'apocalypse qui permet, en novembre 2001 de justifier une soi-disant guerre contre le mal. Lorsqu'on a peur, on devient facilement violent. On lance une guerre contre la terreur. C'est l'intervention en Afghanistan, qui

**ministère
public**

est aujourd'hui dramatiquement revenue dans l'actualité après 20 ans de guerre et 165.000 morts, mais aussi ensuite la seconde guerre en Irak.

Het was pas na 9/11 dat de term "terrorisme" in België officieel werd gebruikt. Vóór 2001 bestond deze term niet in onze strafwetgeving. Helaas is het ons vandaag bekend: het is hetzelfde terrorisme dat in 2015 Parijs en in 2016 Brussel trof. Het monument waaromheen wij vandaag bijeen zijn, herinnert ons daaraan. Twee spiegels die naar de hemel reiken, maar beschadigd zijn door blutsen op de plaats waar de spiegels de grond nog raken. Deze blutsen zijn de wonden, die niet kunnen worden uitgewist in het leven van onze samenleving en vooral van zovele slachtoffers. In dit monument zie ik niet alleen de slachtoffers van 22 maart 2016. Het weerspiegelt ook de pijnkreet van de slachtoffers van 11 september en van alle dramatische gebeurtenissen die daarop volgden in de hele wereld, ook bij ons.

Une victime de la violence aveugle a-t-elle plus de valeur ici qu'ailleurs ? Non! Tant le 11 septembre 2001, que le 22 mars 2016 et même le 26 août dernier à Kaboul, les terroristes ont touché le monde entier: de nombreuses nationalités, religions, toutes les classes sociales à commencer par le sans abri qui venait dormir à l'aéroport.... Zoveel verhalen die zo bruusk tot een einde komen! Zoveel verwoeste levens! In Brussel kwamen mensen van achttien verschillende nationaliteiten om bij de aanslagen. Onder de ruim 450 gewonden waren er zelfs 40 verschillende nationaliteiten! Maar er is ook de psychische schade: tot nu toe hebben zich ongeveer 900 personen als slachtoffer gemeld hetzij als burgerlijke partij, hetzij als benadeelde persoon. Op 9/11 weende de wereld in New York en Washington. Op 22 maart 2016 weende de wereld in Brussel en ontdekten we een pijn die helaas al lang in vele andere delen van deze planeet aanwezig is.

Het feit om hier samen te zijn is van heel groot belang. In een wereld die zich meer en meer verdeelt, verenigt deze dag ons. Dit samenzijn is het beste antwoord aan diegenen die ons een bepaalde identiteit willen opdringen.

**ministère
public**

Dans un monde qui se divise de plus en plus, cette journée nous réunit. Cette communauté est un pied de nez à ceux qui entendent imposer une identité, une manière de vivre par la violence. Vous montrez aujourd'hui qu'on ne se sauve pas seul, qu'on ne se sauve pas en faisant du mal aux autres! Le modèle totalitaire de Daesh est en réalité la transgression pure et simple de toutes les lois morales de notre vie en société. Pour une telle démarche destructrice, l'alibi de l'étendard universel d'une religion est confortable, mais il n'est qu'un alibi. Dans une fuite en avant de l'horreur, l'Etat islamique a cherché la transgression pour la transgression. En ce sens, comme le souligne le philosophe Ignaas Devisch, au lieu de suivre Dieu, ils se substituent à Lui en essayant de nous porter nous-mêmes à transgresser, à notre tour, les règles de notre vivre ensemble.

Zichzelf in het middelpunt van de belangstelling plaatsen door zoveel onschuldigen naar de dood te slepen is het toppunt van egocentrisme! Deze zelfmoordterroristen zijn meestal jonge mensen, gedrogeerd door haat, die zichzelf voorstellen als superhelden om te kunnen bestaan. Abu Musab al-Suri, een vriend van Bin Laden, schreef meer dan twintig jaar geleden dat Europa, de "zwakke schakel" van het Westen, het doelwit moest worden om islamofobe reacties uit te lokken die Europese moslims ertoe zouden aanzetten de jihadistische gelederen te versterken. Gaan we dit zomaar laten gebeuren?

Daarom richt ik mij tot jullie, de Jongeren, omdat jullie een belangrijke rol kunnen spelen. Er zijn maar weinig mensen nodig om een oorlog te ontketenen: op 11 september 2001 waren de terroristen met negentien. In Brussel waren er vijf. Maar dit betekent ook dat er maar een paar mensen nodig zijn om vrede op te bouwen. En jullie zijn hier met veel. Al veel meer dan de terroristen van 9/11.

Je kunt alles veranderen door niet te kiezen voor verdeeldheid en resoluut voor vrede te vechten. Door op een andere manier naar elkaar te kijken, door elkaar te helpen, door aandacht te hebben voor wie het moeilijk heeft. Door de haatberichten te weigeren die naar jullie gestuurd worden op Facebook, Instagram, Snapchat of Tik-Tok bv. Islamitische Staat heeft veel jongeren bereikt via sociale netwerken. Er worden nu nog steeds veel extreme boodschappen de

**ministère
public**

wereld ingestuurd en deze boodschappen treffen vaak jonge mensen die alleen zijn, die op zoek zijn naar wie zij zijn, die boos zijn... Wat ik vraag is jullie hulp: stuur massaal tegenberichten op sociale media! Wees overtuigend! We hebben jullie nodig. Het enige vaccin tegen haat is menselijk te zijn. Ce que je vous demande, c'est votre aide : envoyez massivement des contre-messages en acte mais aussi sur les réseaux sociaux. Soyez vous-mêmes convainquants ! Nous avons besoin de vous. Car le seul vaccin efficace contre la haine c'est faire preuve d'humanité.

Lorsqu'on a rouvert le métro Maelbeek et l'aéroport, j'ai été frappé par l'absence du moindre message de haine parmi les nombreux mots laissés sur les murs commémoratifs par les familles des victimes. Une infinie tristesse oui ! Mais pas de haine ! Un de ces cris inscrits sur le mur est resté gravé dans ma mémoire : « *Amor para todos, inclus para ellos porque no saben lo que hacen* ». « *Amour pour tous, y compris pour ceux qui ne savent pas ce qu'ils font* ». Ce « *djihad de l'amour* » est une réponse magnifique. Même si nous aurions tant voulu que ces victimes ne soient jamais touchées, elles nous ont réappris quelque chose de fondamental : écouter celui qui souffre et surtout ne pas nous en détourner. Je suis personnellement convaincu que c'est cela que nous devons changer dans notre façon de vivre. Cela ne peut que rendre plus humain notre vivre ensemble. Il y a peut-être là une des réponses les plus solides au terrorisme que la seule répression est incapable d'apporter.

We hebben al té veel slachtoffers, té veel mensen die lijden en daar waren we niet aan gewend. Ook al hadden we zo graag gewild dat deze mensen geen slachtoffers werden, zij hebben ons weer iets wezenlijks geleerd: luister naar wie lijdt en keer je er vooral niet van af. Persoonlijk ben ik ervan overtuigd dat het dát is wat we in onze manier van leven moeten veranderen. Dat kan ons samenleven alleen maar menselijker maken. Dat is misschien een van de krachtigste antwoorden om terrorisme bij de wortel aan te pakken, iets wat repressie alléén niet kan.

ministère
public

Ik zou willen eindigen met de woorden van de vader van Lauriane. Lauriane was een jonge vrouw. Ze overleed op 27-jarige leeftijd in de metro hier vlakbij op 22 maart 2016. De avond waarop hij de dood van zijn dochter had vernomen, sprak deze vader op televisie de volgende woorden tot ons allemaal: "*Lauriane had sterke waarden, die zij met veel karakter en vastberadenheid verdedigde, zoals rechtvaardigheid, gelijkheid tussen de geslachten en verdraagzaamheid. Ik ben niet naïef, ik weet heel goed dat veiligheid vandaag essentieel is. Maar ik denk dat wij als we muren van uitsluiting bouwen, als we haat cultiveren, dat we dan met ons hoofd tegen de muur gaan*". Hij vervolgde: "*Als we in de toekomst een andere wereld willen, hebben we respect en verdraagzaamheid nodig. Ik wil niet melig zijn, maar we hebben ook liefde nodig. Dat zijn we verschuldigd aan alle Lauriane in de wereld.*" Daarom richt ik tot jullie een bescheiden en tegelijk ambitieus verzoek: laten we elkaar hier plechtig beloven om samen de wereld van Lauriane op te bouwen.

Bruxelles, le 11 septembre 2021

Frédéric Van Leeuw

Procureur fédéral